

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een met naam genoemde ambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht heeft gelogen en niet objectief is geweest inzake de inhoud van een brief van verzoeker gericht aan zijn burens. In dit verband klaagt verzoeker er met name over dat deze ambtenaar op 19 februari 2006 bij hem thuis heeft gezegd dat hij deze brief intimiderend vond. Later in de klachtenprocedure heeft deze ambtenaar verklaard dat hij zou hebben gezegd dat hij het zich kon voorstellen dat de burens de bewuste brief als intimiderend hebben ervaren.

Verzoeker klaagt er tevens over dat de Commissie voor de politiekachten politie Utrecht (hierna: de commissie) zijn partner noch de collega van de betrokken politieambtenaar, die ook op 19 februari 2006 bij hem in de woning aanwezig waren, gedurende de klachtenprocedure had gehoord.

Beoordeling Bevindingen

1. Naar aanleiding van aanhoudende geluidsoverlast door zijn burens, schreef verzoeker zijn burens op 14 februari 2006 een brief. In deze brief stelde verzoeker een aantal aanpassingen voor waarmee de geluidsoverlast naar zijn mening zou verminderen. In deze brief schreef verzoeker ten slotte: "Wij als burens willen graag als goede burens met u omgaan, maar de omschreven overlast willen wij niet meer hebben. Als het toch het geval blijft gaan wij een rechtszaak beginnen."
2. Op 19 februari 2006 werd een politieambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht door de burens benaderd, omdat de burens zich door de brief van verzoeker geïntimideerd voelden. Deze politieambtenaar bracht daarop diezelfde dag samen met een collega een bezoek aan de woning van verzoeker.
3. Volgens verzoeker had de betrokken politieambtenaar tijdens dit gesprek diverse keren tegen hem gezegd dat hij de brief gericht aan de burens intimiderend vond. Ook in het telefonisch contact daarna met deze ambtenaar zou deze nogmaals hebben herhaald dat hij de brief intimiderend vond. Volgens verzoeker stond er in deze brief beslist niets dat intimiderend was. Nadat verzoeker op 22 februari 2006 een klacht tegen deze politieambtenaar had ingediend, ontkende deze dat hij dit gezegd zou hebben. Hij meldde dat hij slechts gezegd zou hebben dat hij het zich goed kon voorstellen dat de burens de brief intimiderend vonden. Verzoeker vond het zeer kwalijk dat de betrokken politieambtenaar daarover - in zijn visie - loog. De betrokken politieambtenaar was volgens verzoeker niet integer en verzoeker betichtte hem van 'draaiertij'.
4. De betrokken politieambtenaar verklaarde op 28 maart 2006 tegenover een klachtonderzoeker van het regionale politiekorps Utrecht dat hij tegen verzoeker had gezegd dat hij, na het lezen van de bewuste brief, het zich kon voorstellen dat de burens

zich geïntimideerd voelden. De politieambtenaar verklaarde tijdens dit gesprek tevens dat het "best zou kunnen" dat hij bij verzoeker thuis tegen hem had gezegd dat hij de brief intimiderend vond. De exacte bewoordingen kon hij zich niet meer herinneren. Tijdens dit gesprek met de klachtonderzoeker verklaarde de betrokken ambtenaar de brief inderdaad intimiderend te vinden.

5. De betrokken politieambtenaar verklaarde opnieuw in een ongedateerde schriftelijke toelichting gericht aan de commissie dat hij tegen verzoeker had gezegd dat hij het zich goed kon voorstellen dat de burens de bewuste brief intimiderend vonden. Ook verklaarde hij dat hij het zich niet kon herinneren of hij tijdens het gesprek zelf ook had gezegd dat hij de brief persoonlijk intimiderend vond en tevens dat hij de brief voor iemand als de buurvrouw zeker intimiderend vond.

6. Op 6 februari 2007 bracht de commissie advies uit aan de beheerder van het betrokken politiekorps. De commissie overwoog dat de betrokken ambtenaar gedurende het gehele klachtonderzoek had volgehouden zich niet te kunnen herinneren of hij tijdens het gesprek bij verzoeker thuis zelf ook had gezegd dat hij de brief persoonlijk intimiderend vond. Van enige 'draaijerij' op dat punt was de commissie niet gebleken. Gelet daarop kon de commissie geen uitsluitel geven over hetgeen nu precies gezegd was door de betrokken politieambtenaar en was zij van mening dat dit voor het kunnen geven van een oordeel over de klacht ook niet noodzakelijk was. De commissie was van oordeel dat, al zou de betrokken ambtenaar zijn mening hebben gegeven dat hij de brief intimiderend vond, er in dat geval geen sprake was van een onheuse bejegening door deze ambtenaar. De commissie vond dat de ambtenaar in het gesprek met verzoeker zijn mening mocht geven.

7. Op 16 februari 2007 oordeelde de korpsbeheerder dat de klacht van verzoeker ongegrond was.

8. Op 30 januari 2008 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman.

9. Op 18 maart 2008 liet verzoeker een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman telefonisch weten dat het niet-horen door de commissie van zijn partner en de collega van de betrokken politieambtenaar een gebrek was in het onderzoek en dat verzoeker ervan overtuigd was dat de zaak anders zou zijn verlopen indien deze personen wèl zouden zijn gehoord. Volgens verzoeker was de commissie daardoor niet objectief geweest.

10. De korpsbeheerder liet de Nationale ombudsman weten dat hij bij zijn standpunt bleef dat de klacht niet gegrond was. Verder liet hij weten dat het horen van de partner van verzoeker of de collega van de politieambtenaar in de interne klachtprocedure volgens hem geen toegevoegde waarde zou hebben gehad, nu de commissie van oordeel was dat er - ervan uitgaande dat de door verzoeker gewraakte opmerking zou zijn gemaakt - geen sprake was van onheuse bejegening.

11. De voorzitter van de Commissie voor de politiekachten Politie regio Utrecht liet de Nationale ombudsman op 26 september 2008 weten dat de noodzaak om getuigen te horen omtrent het besprokene tussen verzoeker en de betrokken ambtenaar tijdens het bewuste gesprek in de woning van klager, naar de mening van de commissie niet meer aanwezig was. In het eerste gesprek tussen de klachtbehandelaar, verzoeker en de ambtenaar op 21 maart 2006, verklaarde verzoeker namelijk dat de politieambtenaar gezegd zou hebben dat hij het zich kon voorstellen dat de burens de brief intimiderend vonden. Van dat gesprek bestaat geen woordelijk verslag. De commissie liet verder weten dat de klachtbehandelaar de ontkenning van de politieambtenaar niet had waargenomen. Enkel verzoeker was in zijn verklaring duidelijk omtrent hetgeen gezegd was, aldus de commissie. In het tweede gesprek op 28 maart 2006 zei de betrokken ambtenaar dat hij zich de juiste bewoordingen niet kon herinneren, maar dat het zou kunnen zijn dat hij tegen de klager had gezegd de brief zelf ook intimiderend te vinden. De commissie liet voorts weten dat verzoeker stelde dat de politieambtenaar gezegd zou hebben de brief zelf ook intimiderend te vinden en dat de ambtenaar dat niet bestreed. Zodoende was er voor de commissie al vanaf het begin van de klachtbehandeling geen onenigheid meer over wat door de betrokken ambtenaar gezegd zou kunnen zijn tijdens het gesprek in de woning van verzoeker.

12. In het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman, zijn niet alleen verzoeker en de betrokken politieambtenaar, maar ook diens collega en de toenmalige partner van verzoeker aangeschreven en is hen de gelegenheid geboden om hun zienswijze kenbaar te maken. Verzoeker heeft de Nationale ombudsman daarop laten weten geen beroep meer op zijn inmiddels ex-partner te willen doen. Zodoende heeft de Nationale ombudsman niet het standpunt van haar inzake deze kwestie kunnen verkrijgen.

13. De collega van de betrokken politieambtenaar heeft op 29 september 2008 tegenover een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman het volgende verklaard:

"Ik was destijds werkzaam bij het regionale politiekorps Utrecht. Die dag ben ik met mijn collega bij meneer thuis geweest. De aanleiding daarvoor was een brief, van wie deze brief afkomstig was weet ik niet meer. Ik weet ook niet meer wat de aanleiding voor die brief was. (...) U vraagt mij of ik nog weet wat mijn collega precies heeft gezegd over de brief. Ik weet echter niet meer wat letterlijk tijdens dit gesprek is geweest. Het is inmiddels al twee jaar geleden. Ik kan mij sowieso niets bijzonders herinneren van dit gesprek."

Beoordeling

Voor wat betreft de opmerking van de betrokken politieambtenaar

14. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Het begrip onpartijdigheid heeft onder meer betrekking op de houding van

bestuursorganen tegenover burgers en het onderwerp van de zaak. Die houding dient vrij te zijn van vooringenomenheid en vooroordeel. Ook de schijn van partijdigheid moet worden vermeden.

15. Vast is komen te staan dat op 19 februari 2006 een gesprek heeft plaatsgevonden tussen de betrokken politieambtenaar, diens collega, verzoeker en zijn toenmalige partner in de woning van verzoeker. Tevens is vast komen te staan dat de betrokken politieambtenaar de bewuste brief van verzoeker aan zijn burens heeft gelezen en dat over deze brief is gesproken tijdens het gesprek. De collega van de betrokken ambtenaar kan zich niet herinneren wat zijn collega tijdens dit gesprek exact heeft gezegd over de inhoud van de brief van verzoeker. De lezing van de toenmalige partner van verzoeker is de Nationale ombudsman onbekend gebleven. Desondanks kan de Nationale ombudsman hierover zijn oordeel bepalen, nu de voorhanden informatie afdoende is.

16. Gelet op het gegeven dat de betrokken politieambtenaar eerder tegenover een klachtonderzoeker heeft verklaard dat hij het zich kon voorstellen dat de burens zich geïntimideerd voelden door de bewuste brief, dat het "best zou kunnen" dat hij bij verzoeker thuis tegen hem had gezegd dat hij de brief intimiderend vond en dat hij tijdens dit gesprek verklaarde de brief inderdaad intimiderend te vinden (zie onder punt 4.) acht de Nationale ombudsman het voldoende aannemelijk dat de betrokken ambtenaar dit standpunt tijdens het bewuste gesprek bij verzoeker thuis naar voren heeft gebracht. Van enig liegen of draaierij is de Nationale ombudsman niet gebleken, aangezien de betrokken ambtenaar niet heeft ontkend de bewuste opmerking te hebben gemaakt noch tegenover de klachtbehandelaar noch tegenover de Commissie voor de Politieklachten politie regio Utrecht.

17. De Nationale ombudsman benadrukt dat de wijze waarop iemand de gedraging of opmerking van een ander ervaart subjectief is en derhalve ook moeilijk toetsbaar. De Nationale ombudsman acht het wel voorstelbaar dat verzoeker, die waarschijnlijk een andere verwachting had van de politie en het gesprek bij hem thuis (bijvoorbeeld erkenning van de geluidsoverlast), teleurgesteld was in het optreden van de politie en dat daarin wellicht de indruk bij verzoeker is ontstaan dat de betrokken politieambtenaar vooringenomen of partijdig optrad. De Nationale ombudsman is echter van oordeel dat de door de politieambtenaar gemaakte opmerking objectief gezien niet als vooringenomen kan worden aangemerkt.

De Nationale ombudsman acht de onderzochte gedraging behoorlijk.

Voor wat betreft de klachtenprocedure

18. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit brengt met zich mee dat de benodigde informatie moet worden vergaard

om tot een weloverwogen oordeel over de klacht te kunnen komen.

19. Ten behoeve van de waarheidsvinding kan het horen van getuigen in een klachtprocedure van belang zijn. Het horen van getuigen kan met name zijn geïndiceerd indien de lezingen van de direct betrokkenen over de klacht zodanig tegenover elkaar staan dat de feiten onvoldoende kunnen worden vastgesteld. Dit laatste was in dit geval niet aan de orde, nu de klachtencommissie er immers van uitging dat de door verzoeker gestelde opmerking door de betrokken politieambtenaar was gemaakt. De Nationale ombudsman kan het standpunt van de commissie dan ook volgen dat er geen noodzaak bestond om getuigen te horen over wat er precies was besproken tussen verzoeker en de betrokken politieambtenaar. De commissie heeft daarmee naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Utrecht is niet gegrond.

De klacht over de onderzochte gedraging van de Commissie voor de Politieklachten politie Utrecht is niet gegrond.

Onderzoek

Op 1 februari 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer P. te Nieuwegein, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Utrecht en een klacht over de Commissie voor de Politieklachten politie Utrecht.

De eerstgenoemde gedraging wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht. Naar deze beide gedragingen werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht en de Commissie voor de Politieklachten politie Utrecht verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder, de Commissie voor de Politieklachten politie Utrecht en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de betrokken politieambtenaar in de gelegenheid gesteld om op de klacht te reageren. Deze maakte van de gelegenheid geen gebruik.

Verder werd aan een getuige een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

het verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 30 januari 2008, met bijlagen;

een brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 13 maart 2008;

het interne klachtdossier van de politie Utrecht;

een brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 17 september 2008;

het standpunt van de Commissie voor de Politieklachten politie Utrecht van 26 september 2008;

een verklaring van politieambtenaar W. van het regionale politiekorps Utrecht, afgelegd tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman op 29 september 2008;

het standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht van 1 oktober 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond